

alle skulle leve af Staten, kan forsvinde, og saaledes at vi komme til at forstaa, at det er Samfundet, der skal bære Staten, og ikke Staten, som skal bære Samfundet.

K. Kristensen: Det Indtryk, man som ungt, nyt Medlem faar ved at træde ind i denne Sal, har for mit Vedkommende været det, at Begrænsningens Kunst er vanskelig at lære, og jeg synes, at det kan siges ogsaa med Henblik paa den Debat, der her er ført. Men der er dog sikkert nok ingen, det falder saa tungt paa som de højtærede Ministre, der skulle tage imod de forskellige Medlemmers mange og lange Ønskesedler. Jeg vil i saa Henseende være meget beskeden og har derfor for min Valgkreds's Vedkommende kun et Par enkelte Spørgsmaal at berøre. Men førend jeg kommer til at røre ved disse Spørgsmaal, ønsker jeg dog først at tage nogle enkelte Ting op, som den højtærede Finansminister særlig gav mig Anledning til i Eftermiddag, idet han udtalte, at i Forhold til de mange Krav, der vare stillede, havde Anvisningerne til Nedsættelser kun været meget sparsomme. Jeg skal tillade mig at give nogle saadanne.

Alle de mange Poster paa Finanslovsforslaget, synes jeg, kunne deles i to Slags, idet der nemlig er Mennesker, der mangle Penge, og for hvis Vedkommende der derfor skal lovgives om Finanserne, medens der ogsaa er Penge, der mangle Mennesker. Selve Statskassen befinder sig jo i dette Øjeblik i den Situation, at den mangler Penge. Der har været nævnt mange Ting som Aarsag til denne Pengemangel; Skylden har snart været lagt paa denne, snart paa hin og har ogsaa været lagt paa de forskellige Finansministre. Jeg tror nu egentlig ikke, at den egentlige eller dybeste Aarsag ligger hos disse eller hine Mennesker. Jeg tror, at hele Nationen er Skyld i den Pengemangel, vi nu, ogsaa hvad Statskassen angaar, maa finde os i; den skyldes nemlig bl. a. hele den raadende umaadelige Flothed. Jeg skal forsøge at begrunde dette nærmere.

Hvad var det, der var Skyld i Bankkrakket? Var det ikke den umaadelige Flothed og de uproduktive Byggeforetagender? Det var det sikkert. Det er sikkert ogsaa en af de mange Grunde til, at Statskassen mangler Midler. Man har flottet sig alt for meget med uproduktive Byggeforetagender. Jeg skal blot nævne en eneste Side af denne Flothed, som vi i det mindste ude paa Landet finde, der udvises ved

disse Byggeforetagender. Det er den, at saa snart Staten skal opføre en Bygning, skal det være saa kunstnerisk og flot som muligt. Jeg mener just ikke, at Staten ikke maa opføre Bygninger, hvor Kunsten giver sig Udtryk, men jeg mener dog, at det langtfra bør tilstræbes ved alle Byggeforetagender. Derimod bør der altid bygges gode og sunde Menneskeboliger. Jeg tror, der kunde spares meget ved at indskrænke sig hertil, thi det, der koster meget, er just det kunstnerisk udførte. Det glæder mig, at der vistnok for saa vidt er Enighed om, at der om kort Tid skal komme en Kommission til at prøve de forskellige Poster paa Finanslovsforslaget, og jeg tror, der kan stryges mange Poster, men der kan maaske ogsaa flyttes om paa forskellige.

Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) anbefalede et Andragende, som var indbragt til Regering og Rigsdag. Det var indsendt af Købstadsforeningerne og anbefalet af Skanderborg Amts Sogneraadforening. Vi i min Kreds staa ogsaa i den Forening, og jeg maa sige, at vi ere langt fra alle enige om, at den Forhøjelse, som forlanges, vil være heldig. Det drejer sig om et større Tilskud til Fordeling blandt Kommunerne, om, at Beløbet 1,500,000 Kr. søges forhøjet til 2,500,000 Kr. Jeg tror, det er rent forkert; jeg tror, det er et rent forkert Spor, vi her ere komne ind paa. Ganske vist er der en Lov, som byder, at der skal ydes disse Tilskud, og Loven maa jo overholdes, men derfor er det alligevel forkert. Jeg tror, det vilde være langt, langt bedre, om vi ikke først i Sogneraadet skulde opkræve disse Penge og saa sende dem til Amtstuen og Statskassen og derefter faa dem tilbage igen. Det er nemlig en rent forkert Fremgangsmaade. Derimod er det absolut nødvendigt, at de daarligst stillede Kommuner faa et Tilskud, hvorved de økonomiske Forhold i Landets forskellige Kommuner kunne udjævnes. I Modsetning til det ærede Medlem fra Silkeborg mener jeg, at man, i Stedet for at forhøje dette Beløb med 1 Million, burde dividere det Beløb, der nu gives, med 3 og fordele en halv Million mellem de daarligst stillede Kommuner og afskære alle dem, der ikke kunne komme ind herunder. De økonomisk daarligst stillede Kommuner vilde staa sig ved det, og de bedre stillede Kommuner vilde ikke mærke det mindste til det, for naar f. Eks. en Kommune faar 50, 100 eller 200 Kr. i Tilskud fra Staten, er det meningsløst; det er blot som at